

Na dírkách

Už několikrát mě jako nadšeného rybáře napadlo sepsat nějaký zajímavý příspěvek do Rybářství. Ale váhal jsem. Málem jsem se k tomu odhodlal někdy před třemi roky po návštěvě **švédských jezer**. Jenže jsem nakonec nenapsal ani rádku, protože jsem ve svém oblíbeném časopisu na toto téma četl hned řadu zajímavých příspěvků.

text: Martin Beneš foto: autor

Na severskou zemi však zapomenout nemohu. Při lovu štík jsem prožil něco, co bych přál prožít každému slušnému rybáři. Kromě rybářských i nerybářských zážitků z úžasné přírody s neskutečným množstvím jezer mě zaujala i změna chování jednotlivých rybářů. Najednou totiž zjistíme, že v zemi se zakořeněnými pravidly se chováme jinak, než na revírech v naší krásné české zemi. Tak například ve Švédsku jsem nezaznamenal, že by kdokoliv odhodil nějaký obal od potravin či nápojů. Všechno šlo do koší. V cizí zemi se najednou téměř všichni chováme šetrně nejen k přírodě, ale i k uloveným rybám. Bez remčání dodržujeme tamní pravidla, která nám sdělí správce revíru.

Výjimka asi opravdu potvrzuje pravidlo

Ano, ale i zde jsem zaznamenal výjimku u dvou rusky hovořících (respektive řvoucích) „rybářů“, kteří si očividně přijeli jen a jen pro maso a co přišlo na háček, to bez milosti skončilo s uríznutou